

Razvoj radija i televizije: Osnivanje, postignuća i stalni napredak

U samom razvoju svijeta i tehnologije danas su najvažniji izvori informacija postali radio i televizija. Hrvatska je među prvim zemljama u srednjoj i istočnoj Europi koja je osnovala radiopostaju - to se dogodilo 15. svibnja 1926. Televizija se pojavila u Hrvatskoj istoga datuma, no 30 godina kasnije i smatrana je tehnološkim čudom u to vrijeme...

Početak

Sami počeci radija vode nas u Ameriku i zapadnu Europu. 1906. godine u različitim dijelovima Sjedinjenih Država napravljeni su brojni pokusi, s prvom komercijalnom radiopostajom KDKA, koja je počela emitirati emisije prema programskoj shemi 2.11.1920.

Šest godina kasnije takvi programi počeli su se emitirati u Kanadi, Velikoj Britaniji, Australiji, SSSR-u, Francuskoj, Belgiji, Čehoslovačkoj, Njemačkoj, Španjolskoj, Finskoj, Italiji, Japanu, Meksiku, Norveškoj, Poljskoj, te u Hrvatskoj na Radio Zagrebu, prvoj radiopostaji jugoistočne Europe.

"Halo, halo! Ovdje Radio Zagreb!" bile su prve riječi emitirane uživo 15. svibnja 1926., označivši početak radija u Hrvatskoj.

22. travnja 1925. označava datum prvog uspješnog televizijskog prijenosa slika uživo, premda su slike putovale samo nekoliko metara. Prijenos se dogodio u kući u Londonu uporabom prilično primitivnih, no istodobno senzacionalnih uređaja za prijenos prve televizijske slike u povijesti.

Do sredine 1940-ih postojala su već 23 televizijska kanala. Iako je došlo do potpunog prestanka televizijskih prijenosa tijekom Drugog svjetskog rata, razvoj televizije nastavljen je odmah nakon njegova svršetka.

Jedan od veterana Hrvatske televizije opisao je početke televizije, posebno u svom rodnom Zagrebu, kao *mnoštvo slika koje lebde u zraku iznad Europe*. Bile su u eteru iznad Francuske, Velike Britanije, Italije i SSSR-a, no bile su nevidljive i neuhvatljive za one koji nisu imali tehničke mogućnosti primiti ih na televizijske ekrane. Navečer, 15. svibnja 1926., slika iz Beča preko Graza i Slovenije stigla je u Zagreb. Pojava televizije smatrala se fenomenom na hrvatskom tlu. Sve što je trebalo u tom trenutku, bio je repetitor na Sljemenu i televizijski prijamnik u kući.

Odvažan stvaralački duh, osnovno znanje iz radiofonije, minimalne tehničke produkcijske mogućnosti za prenošenje slike i tona, zajedno s odlučnošću koju su pokazali zaposlenici Radio Zagreba, u konačnici su doveli do stvaranja Televizije Zagreb. Ovi pioniri televizije oslanjali su se na skromne mogućnosti odašiljača te osnovnu opremu postavljenu u hotelu Tomislavov dom na Sljemenu, sjeverno od Zagreba.

Važne godine u povijesti HRT-a

1924.

U ožujku 1924. grupa zaljubljenika u radio iz Zagreba osnovala je Radioklub Zagreb i izabrala dr. Otona Kučeru, astronoma i fizičara za prvog predsjednika. Mjesec dana kasnije radioklub je počeo tiskati magazin pod nazivom Radio sport. Publikacija je imala važnu ulogu u promociji radija u Hrvatskoj. Do tog vremena klub je već imao 136 članova iz Zagreba i drugih dijelova Hrvatske. Vodstvo Radio kluba Zagreb poslalo je peticiju vladi Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca u Beograd, tražeći dopuštenje da *odmah osnuju radiopostaju u Zagrebu*.

1926.

Vlada je prihvatila statutarnu deklaraciju o pravima dioničara Radio Zagreba u ožujku, nakon što je obećala koncesiju grupi članova Radio kluba Zagreb (1925.). Sastanak novoosnovanog dioničarskog društva - Radio Zagreb - održan je u svibnju. Izabrana je uprava od 13 članova sa Šandrom A. Alesanderom kao predsjednikom i inženjerom Velimirom Stiasnijem kao njegovim zamjenikom. U upravnom vijeću bili su dr. Ivo Ražem, dr. Ivo Stern, dr. Rudolf Rodanić i inženjer Dragutin Joachimsthal. U 20:30 15. svibnja 1926, uz zvuke hrvatske himne i uz najavu Božene Begović nakon koje je slijedio govor dr. Sterna, Radio Zagreb se čuo prvi put na frekvenciji 350 metara srednjeg vala. Te su večeri slušatelji mogli čuti službeni bilten, glazbu Beethovena, Haydna, Chopin, Rameaua, Saint-Saensa i na koncu 15-minutne novosti.

Prva izvješća s mjesta događaja počela su u jesen, a prva izvješća s otvorenog prostora bila su ona kad je otkriven spomenik J. J. Strossmayeru u studenome. Kasnije tog mjeseca održana su još dva prijenosa uživo opera More i Rusalka iz Hrvatskog narodnog kazališta, a također su započeli prijenosi svetih misa iz Markove i ostalih crkava. Do prosinca je Radio Zagreb bio među prvim radiopostajama u Europi koje su javno pozvale publiku da sudjeluje u stvaranju originalnih rukopisa za radiodrame.

1927.

Međunarodna suradnja i razmjena programa s ostalim radiopostajama započela je u veljači 1927. Radio Zagreb je reemitirao program iz SAD-a, koji je prenošen kratkovalnom radiopostajom u Schenectadyju. U ožujku, a slijedom ugovora s poslovnim vodstvom RAVAG-a, Radio Zagreb se spojio telefonskom kabelskom vezom kako bi prenosio gala koncert Radio Beča u spomen na 200 godina Beethovenove smrti. Isti je koncert prenosio i Radio Prag te Radio Varšava.

Radio Zagreb stvorio je dobre veze i održavao intenzivnu suradnju s Radio Pragom, Radio Varšavom, Radio Budimpeštom i Radio Berlinom. U travnju je na Radio Zagrebu emitirana prva hrvatska radiodrama Vatra, autora

Ive Š repela. A u ljetu su emitirane prve nogometne utakmice uživo, nakon kojih su emitirane moto trke, te drugi sportski događaji.

1928.

Prvo emitiranje Radio Zagreba izvan Zagreba bilo je iz Varaždina prijenosom "Miss Poetica" Božidara Š irole. Nakon toga je uslijedilo emitiranje iz Osijeka te emitiranja iz drugih hrvatskih gradova i regija. Na konferenciju u Lausannei, na samom početku lipnja, Radio Zagreb postao je punim članom ITU-a (International Telecommunications Union) i istodobno je predstavljao sve ostale radiopostaje u državi.

1931.

U svibnju 1931., u Hrvatskom glazbenom zavodu u Zagrebu, održan je gala koncert u čast obilježavanja pete godišnjice osnutka Radio Zagreba. Koncert su prenosili uživo Radio Budimpešta, čehoslovačke radiopostaje, Radio Ljubljana, koja je počela s emitiranjem 1928. i Radio Beograd koji je počeo emitirati 1929.

1934.

Radioodašiljač je premješten iz starog dijela grada Zagreba na obale rijeke Save, gdje je Radio Zagreb već izgradio novi antenski sustav i gdje je izgrađena nova zgrada. U međuvremenu su se u adaptiranom koncertnom studiju u centru grada snimale prve snimke na mekim pločama upotrebom Philipsove tehnologije.

1940.

Vlada je nacionalizirala imovinu dioničkog društva Radio Zagreb, a novoj je upravi na čelu bio Vladimir Kovačević. Vlasti Banovine Hrvatske omogućile su radiopostaji da nabavi nove uređaje i da se preseli u novu zgradu početkom studenog. Broj zaposlenika znatno se povećao tijekom te godine. Broj članova orkestra je udvostručen, a istodobno su članovi Tamburaškog orkestra i Plesnog orkestra postali stalni zaposlenici radiopostaje.

1942.

Odašiljač u Zagrebu pojačan je na 10 kW, a lokalna radiopostaja u Dubrovniku počela je emitirati svoj program. Radiopostaje u Sarajevu i Banjoj Luci započele su s radom.

1943.

Lokalna radiopostaja u Osijeku počela je s emitiranjem programa.

1945.

Radio Split počinje emitirati u travnju, a Radio Rijeka u rujnu. Počinje emitirati i Radio Zagreb 2.

1949.

Proradio je radioodašiljač snage 135 kW u Deanovcu.

1950.

Lokalni (radio) Radio Zagreb 2 prestao je emitirati.

1951.

Radio Zagreb preselio se na novu lokaciju u Jurišićevoj 4.

1953.

Radio Sljeme počinje emitirati u zagrebačkoj regiji.

1954.

Osniva se svjetski poznati ansambl Zagrebački solisti pod vodstvom Antonija Janigra.

1956.

15. svibnja, na dan obilježavanja 30. godišnjice Radio Zagreba, počinje s radom prvi TV odašiljač s hotela Tomislavov dom na Sljemenu. Reemitirao je programe postaje RAI 1. Prvi TV prijenos uživo s gala otvorenja Zagrebačkog velesajma zbio se 7. rujna, a emitiranje eksperimentalnog programa Televizije Zagreb započelo je 29. studenog.

1957.

Prvi prijenos sportskog događaja uživo dogodio se u svibnju s maksimirskog stadiona. Marconi reportažnim kolima s tri kamere te pripadnom opremom za prijenos slike i zvuka uspješno je realiziran izravni prijenos nogometne utakmice između Italije i Jugoslavije. Prvi radioodašiljač na Sljemenu također je u to vrijeme započeo s emitiranjem programa.

1958.

Prva hrvatska televizijska igra "Potraga" autora Kreše Novosela emitirala se u siječnju. Televizijski studiji sele se na novu lokaciju u Š ubićevu 20.

1961.

Radio Pula počinje s radom na Novu godinu.

1962.

Veliki televizijski studio počinje s radom u Radničkom domu. Uvedena je tranzistorska tehnologija i Radio Zagreb počinje prvi put reemitirati ulomke stranog satelitskog programa.

1964.-1965.

Dolazi do programskog i organizacijskog restrukturiranja Radio Zagreba, što je rezultiralo stvaranjem triju posebnih radiokanala: Radio Zagreb 1, Radio Zagreb 2 i Radio Zagreb 3. Svaki kanal je imao zasebno uredništvo. Tijekom te i sljedeće godine nabavljena su dvojica nova TV reportažna kola.

1966.

Odašiljač od 10 kW instaliran je na Sljemenu i počelo je eksperimentalno emitiranje Drugog programa Televizije Zagreba s povremenim emitiranjem u boji. Radio Zagreb slavi svoju 40., a TV Zagreb 10. godišnjicu postojanja. Programi koje su proizveli Radio Zagreb i druge lokalne radiopostaje emitirani su putem 38 kratkovalnih odašiljača ukupne snage 254 kW uz 13 odašiljača i prijenosnika ukupne snage 90 kW. S druge strane, TV programi emitirani su preko 15 odašiljača i pretvarača ukupne snage 52 kW.

1967.

Odlukom EBU-a, TV centar Zagreb postaje Eurovizijski tehnički centar za cijelu Jugoslavensku Radioteleviziju (JRT), krovnu organizaciju radija i televizija u tada Socijalističkoj Federativnoj Republici Jugoslaviji.

1968.

Radio Zadar započeo je emitirati, dok je Televizije Zagreb prenosio koncert pop-glazbe iz Opatije: uživo i prvi put u boji.

1972.

Počinje stalno emitiranje Drugog programa Televizije Zagreba.

1975.

Programi Televizije Zagreba emitiraju se u boji i TV centar u Miramarskoj ulici (SBF) počinje s radom. Ta je godina također označena početkom emitiranja dnevnih novosti. Kronika i Zagrebačka panorama pokrivala su regionalni, komunalni i gradski život Zagreba, Osijeka, Rijeke, Splita, Varaždina, Bjelovara, Siska, Karlovca i Gospića.

1976.

Radio Zagreb 1 počinje emitirati program 24 sata na dan, a novi TV studiji otvoreni su u Rijeci i Osijeku. Obilježavaju se 50. godišnjica radija i 20. godišnjica televizije. Programi Radio Zagreba zajedno s onima lokalnih radiopostaja emitiraju se putem 39 srednjovalnih odašiljača ukupne snage 626 kW i 22 VHF odašiljača i prijenosnika ukupne snage 158 kW. Do tog vremena postavljeno je ukupno 75 odašiljača i prijenosnika ukupne snage 174 kW koji su odašiljali program TV Zagreba. Istodobno se provodi projekt modernizacije regionalnih TV studija, počevši u srpnju s rekonstrukcijom Radio Rijeke prilagodbom za televizijsku i radijsku uporabu.

1977.

Televizije Zagreb uvodi sustav elektroničkog prikupljanja vijesti (ENG), a izgrađen je i novi TV studio u Osijeku.

1979.

Lokalni TV studio otvoren je u Splitu.

1983.

Instaliran je i pušten u pogon prvi proizvodni televizijski studio na Prisavlju.

1986.

Novi odašiljač (srednji val) snage 120 kW proradio je u Zadru.

1988.

Novi RTV centar na Prisavlju 3 počinje se pretvarati u stalni dom za cijelu programsku proizvodnju, iako su neki programi djelomice rađeni na toj lokaciji od 1983. Počinje emitiranje trećeg programa Televizije Zagreba.

1990.

U povodu "Pjesme Eurovizije" na lokacije TV Doma, Prisavlje 3 u Zagrebu je instalirana EBU-ova primopredajna satelitska postaja kao sastavni dio Eurovizijske satelitske prijenosne mreže. Uvodi se teletext kao stalni TV servis. U lipnju, po odluci Sabora, Radiotelevizija Zagreb mijenja naziv u Hrvatska radiotelevizija (HRT).

1991.-1992.

U razdoblju između srpnja 1991. i veljače 1992. trajao je agresivni rat protiv Hrvatske. Tijekom rata 80% odašiljača u Hrvatskoj i više od 30 TV prijenosnika bilo je okupirano ili oštećeno, a neki su bili potpuno

uništeni. TV odašiljač na Sljemenu bio je pogođen granatom u 16:10, 16. rujna 1991. Iako je većina odašiljača bila oštećena, nastavljen je rad smanjenom snagom s rezervnih položaja sve do njihova popravka 1992., na ponos i čast tehničkih službi HRT-a.

1993.

Kao jedna od sljednica bivše Jugoslavenske radiotelevizije (JRT), krovne organizacije radiotelevizijskih organizacija u Jugoslaviji, HRT je postao punopravni i aktivni član Europske unije radiotelevizija (EBU).

1994.

U listopadu se počinju emitirati vijesti Hrvatskog radija iz centra na Prisavlju.

1995.

U veljači je glavna režija preseljena iz Šubićeve ulice na Prisavlje. To je značilo da se sva tri kanala (programa) Hrvatskog radija, uključujući i Radio Sljeme, emitiraju iz nove zgrade HRT-a. Od 5. svibnja, manje od dva dana nakon hrvatske vojno-redarstvene operacije Bljesak kojom su oslobođeni Okučani, počelo je emitiranje Radio Okučana.

Nakon hrvatske vojno-redarstvene operacije Oluja, 4. kolovoza, Radio Knin i TV Marjan počinju emitirati u pet ujutro 6. kolovoza. Postaje na bivšim okupiranim područjima, kao što su Slunj i Korenica, također su počele emitirati program nakon (vojno-redarstvene) operacije Oluja. Nekoliko je radiotelevizijskih zgrada i prijenosnika popravljeno, zajedno s odašiljačima Čelavac i Lička Plješevica. Iako u eksperimentalnom radu već tijekom 1994. godine, novi servis HRT-a - web stranice HRT-a počinju svoj život kao potpuno novi medij akcijom "Oluja" u kolovozu 1995.

1996.

U veljači je Hrvatska radiotelevizija preuzela do tada okupirane odašiljače u Belju i istočnoj Slavoniji.

1997.

Cjelodnevni program Radio Sljeme počinje emitirati u siječnju, Drugi program Hrvatskog radija u listopadu, a Treći program Hrvatskog radija u prosincu. U rujnu Hrvatski radio započinje s eksperimentalnim usporednim emitiranjem svih triju programa u digitalnom obliku preko T-DAB 800 W odašiljača postavljenim na Sljemenu. Prva zemaljska satelitska postaja na Prisavlju stavljena je u pogon u studenome. Njome se digitalno preko satelita Eutelsat HotBird 3 emitiraju sva tri programa Hrvatske televizije i Prvi program Hrvatskog radija, pokrivajući Europu te Bliski istok.

1998.

U bitnim turističkim regijama HTV instalira panoramske kamere i njihovu sliku zajedno s meteorološkim podacima emitira na Drugom programu, sukladno TV rasporedu. EBU-ova primopredajna satelitska postaja za razmjenu programa se digitalizira istodobno s onima ostalih članica EBU-a. Nova TV reportažna kola RK8 stavljena su u pogon i njima se prenosi posjet Pape Ivana Pavla Drugog Hrvatskoj.

1999.

U listopadu započinje 24-satno emitiranje svih triju kanala Hrvatske televizije.

2000.

Dovršeni su građevinski radovi i glavne instalacije na novom Bloku 30 na Prisavlju (danas su u toj zgradi smješteni uredi najviših čelnika HRT-a te veliki suvremeni studiji).

2001.

HRT proslavlja 75. godišnjicu radija i 45. godišnjicu televizije.

2002.

Odlukom Vlade RH HRT je u travnju podijeljen u dvije jedinice - javna ustanova Hrvatska radiotelevizija i trgovačko društvo tj. poduzeće za emitiranje programa Odašiljači i veze d.o.o. (OIV). Tijekom tog procesa HRT je izgubio svoj treći zemaljski kanal. No, zadržano je emitiranje na trećem satelitskom kanalu nazvanom HRT PLUS.

2003.

U svibnju je Glas Hrvatske, međunarodni radijski program na hrvatskom, engleskom i španjolskom, proširio emitiranje na 24 sata. Emitiranje emisija, iako u nešto skraćenoj verziji, započelo je još 2001. Za trećeg Papina posjeta Hrvatskoj, kasnije te godine, Hrvatska televizija počela je koristiti prva vlastita SNG kola. Slike Hrvatske, cjelodnevni TV program (3x8sati) za Sjevernu i Južnu Ameriku, Australiju i Novi Zeland počinju se emitirati u rujnu. Ovaj je program također započeo s emitiranjem dvije godine ranije, kao trosatni program, ali samo na području Sjeverne Amerike.

2004.

Osim što je potpuno opremio novi snimateljski studio i nabavio dva moderna (multi-track) digitalna reportažna vozila, Hrvatski je radio također izgradio integrirani sustav za nabavu, proizvodnju i emitiranje pet kanala, što je

uključivalo digitalizaciju i ujedinjavanje postojećih zvučnih zapisa i arhiva. Hrvatska televizija opremila je dva velika digitalna produkcijska studija, nabavila dva moderna digitalna reportažna vozila i potpuno digitalizirala nabavu, produkciju i emitiranje u Informativnom programu.

2005.

Na početku 2005. HRT je uveo projekt IPIS, integrirani računalni poslovni sustav za reorganiziranje administracijskih, financijskih i produkcijskih procesa na svim razinama. Oba velika studija u Bloku 30 počinju raditi. Do kraja godine tehnički odjeli Hrvatskog radija i Hrvatske televizije uspjeli su ostvariti gotovo cijeli petogodišnji plan modernizacije i digitalizacije koji je započeo 2001.

HRT danas

HRT je javna radijska i televizijska ustanova koja se uglavnom financira od pristojbe i promidžbenih poruka. Ima velik broj radijskih slušatelja i televizijskih gledatelja u preko milijun (radio-televizijskih) domaćinstava. Sjedište HRT-a, Hrvatskog radija, Hrvatske televizije i Glazbene proizvodnje nalazi se u modernom kompleksu zgrada na Prisavlju 3, na obali rijeke Save, južno od centra Zagreba.

HRT ima osam regionalnih radiopostaja i pet regionalnih TV centara. Ima tri nacionalna i osam regionalnih radijskih programa (kanala), dva zemaljska TV programa i jedan satelitski TV program koji se emitira na hrvatskom. Od 1997. radijski i televizijski programi HRT-a također se emitiraju u digitalnoj tehnici preko satelita za cijelu Europu. Dva međunarodna programa Glas Hrvatske na radiju i Slika Hrvatske na televiziji emitiraju se u cijeloj Europi i šire, posebno u zemljama s velikim brojem hrvatskih iseljenika, kao što su Australija te Sjeverna i Južna Amerika. Također Hrvatski radio emitira i tri posebna internetska programa.

Glazbena proizvodnja HRT-a zajedno sa Simfonijskim orkestrom, Zborom, Big Bandom i Tamburaškim orkestrom imaju važnu ulogu unutar sustava. Dobar prijam radijskog i televizijskog programa (ispitivanja gledatelja/slušatelja) rezultat je kombiniranog sustava prijenosnih mreža i zemaljskih odašiljača potpomognutih raznolikom i sveobuhvatnom infrastrukturom.

Hrvatska radiotelevizija aktivni je član (od siječnja 1993.) Europske unije radiotelevizija (EBU - European broadcasting union), udruge javnih televizija koja okuplja 74 članice iz 56 zemalja Europe, sjeverne Afrike i Bliskog Istoka.

HRT na vrlo važnim i istaknutim mjestima ima najveći broj predstavnika u tijelima EBU-a od članica Srednje i Istočne Europe.

27. studenog 2010. godine u Novom Vinodolskom na inicijativu HRT-a osnovana je Udruga - EUROPSKA ASOCIJACIJA JAVNIH RADIOTELVIZIJSKIH SERVISA JUGOISTOČNE EUROPE. To je neprofitna strukovna udruga sa sjedištem u Zagrebu. Zalaže se za regionalnu suradnju te promiče stav kako javni servisi trebaju biti lideri u promicanju društva znanja, gospodarskog rasta, očuvanja kulturne baštine, promicanja europskih vrijednosti i integracije u EU.

Značajni uspjesi HRT-a uključuju velike projekte kao što su: Europsko natjecanje u klizanju, Zagreb 1974., Međunarodna konferencija nesvrstanih, Colombo 1976., Mediteranske igre u Splitu 1979., Svjetski kup u gimnastici 1982., Zimske olimpijske igre u Sarajevu 1984., Univerzijada u Zagrebu 1987., Europsko prvenstvo u košarci 1988., Eurosong Zagreb 1990., Europsko prvenstvo u atletici 1990., posjet Pape Hrvatskoj 1994., 1998. i 2003., dva susreta na vrhu srednje i jugoistočne Europe u Zagrebu 2000. i 2005. te natjecanja Svjetskog kupa u skijanju na Sljemeni od 2005. do 2014. Posjet Svetog Oca Zagrebu 4. i 5. lipnja 2011.

HRT se također ponosi programskim uspjesima, a posebno brojnim radijskim i televizijskim međunarodnim priznanjima. Tijekom godina, samo je Dramski program Hrvatskog radija dobio 30 nagrada na cijenjenim festivalima kao što su PRIX ITALIA, PRIX FUTURA, PRIX JAPON, PREMIO ONDAS, PRIX CIRCOM te međunarodnom festivalu/natjecanju koje se održava u Hrvatskoj, PRIX MARULIC.

No, najvažniji doprinos HRT-a (radija i televizije) je onaj u vrijeme Domovinskog rata na početku devedesetih prošlog stoljeća. Nekoliko je novinara, snimatelja i drugih zaposlenika radija i televizije poginulo ili bilo ranjeno na zadatku, izvještavajući s bojišnica na okupiranim područjima. U jednom trenutku je čak i kompleks HRT-a bio pod neprijateljskom paljbom.

Posljednji veliki trenutak u povijesti HRT-a je prelazak s analognog na digitalni sustav emitiranja programa, koji je započeo 26. siječnja a dovršen je 5. listopada 2010. godine, kada je digitalizirana posljednja hrvatska regija - Zagreb i Zagrebačka županija.

Njome je analogni zemaljski signal u potpunosti zamijenjen digitalnim, čime je poboljšana kvaliteta slike te se otvorila mogućnost za pokretanje novih kanala. HRT3 i HRT4 s emitiranjem su započeli 2012. godine.

Hrvatska radiotelevizija program proizvodi u Zagrebu i sedam regionalnih centara, a emitira ga na četiri nacionalna TV kanala, tri nacionalna, osam regionalnih i jednom međunarodnom radijskom kanalu i web portalu. 25. svibnja 2012., arhiv televizijskog programa, arhiv radijskog programa i zbirka notnih zapisa glazbene proizvodnje dobili su status kulturnog dobra.

2013. i 2014., godine su preustroja i restrukturiranja HRT-a, a 2014. pamtit ćemo i po pokretanju velikog

investicijskog ciklusa kojim nakon punih 12 godina započinje tehnološka obnova HRT-a. Hrvatska radiotelevizija je od 2011. članica Hrvatskog vijeća za medije.